

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Digtning i udvalg

Citation: Kingo, Thomas: "Digtning i udvalg", i Kingo, Thomas: *Digtning i udvalg*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 137.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo09val-shoot-idm140375709459216.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digtning i udvalg

Dend
Høy-taalmodige Jesu Christi Korsdragerske
Susanna Worm,
Mag. Henrich Bornemans
Dyd-ædle, nu Salige Allerkieriste Hustru,
Til sidste amindelse
(15.Sept. 1674).

Saa hâr dog Døden ramt, dit Dydefulde hierte,
Og dreved ud dend Siæl ved langsom vee og smerte,
Som af Guds billede saa næt et udtog vaar,
At Dødelighed Du kun udaf Jorden baar!
Det kund' ey andet! ach! det kund' ey andet være!
End Du kun meget kort den Jordklimp skulde bære
Som vaar din Siæl ey værd, før dend forklared blev,
Og i sin Frelsers Død udlutred gandske blev!
Mens alt for tilig! Ach! om vi det motte sige
Og Jorden kom til munds med høye Himmerige!
For tilig for din Mand! for tilig for din Søn!
For tilig ogsaa for din store Slegt og Kiøn!
Mens ikke for Dig selv! at Gud Du kunde eye,
Og Himlens glæde-høst af Dødsens angist meye!
For tilig ey for Dig! ved Guds saa Naadig riis
At qvistis effterhaand ind i hans Paradiis!
Imidlertiid vi dog har seet hvor Du hâr kæmped
Saa lang en lide-tiid, hvor taalig Du Dig lemped
At tage Korßens skaal, og hvor Du trøsten drak,
Naar gifften runden om i alle aarer stak!
Hvor tiit med suk og sorg, med saltten taar i Øye,
Hâr dog *Din hierte Mand* beseet din trælsom møye
Oppaa din Soote-seng! hvor tiit hans hierte sig
Hâr over-blød af Sorg, alt for at hielpe Dig!
Men Du vaarst alt i Kamp med Gud som ikke vilde
Ved nogen forbøns graad sig lade saa formilde,
Om skiønt i Egte-troe Du til Din Mand vaar fæst,
Hand jo dog vilde selv sit eget være næst.
140 Des fandt Du ogsaa Dig med Gud til freds at være,
Og u-fortræden til dend toorne-kroon' at bære,
Som Dig din Jesus fik at prøfve Kiødet paa,
Det Kiød som engang skal hans æris Kroone faa.
Vel, *Dyde-fulde Siæl*, hver smerte Dig hâr piaged,
Hver Aandedræt Du hâr med trang og angist draged,
Hver Daanelse, hver gyvs og hver din angist-sved,
Er død ved Jesu Krafft og Din taalmodighed!
Din afskeed vaar saa fuld af troe og trøstig tale
Din Siæl og saa Din Mand at trøste og husvale,
At vi som vide det, maa sige fuldt oc fast:
Dit Hiert' af Troen meer end udaf Døden brast!

